

## OPINIE

## KOMITET REGIONÓW

96. SESJA PLENARNA W DNIACH 18 I 19 LIPCA 2012 R.

**Opinia Komitetu Regionów „Globalne podejście do kwestii migracji i mobilności”**

(2012/C 277/02)

## KOMITET REGIONÓW

- Podkreśla, że poszanowanie praw człowieka migrantów i solidarność wobec krajów, z których pochodzi większość przyływów migracyjnych, powinny nadawać ton wszystkim etapom polityki migracyjnej UE, również w kontaktach z państwami trzecimi, przy pełnym poszanowaniu zasad zapisanych w art. 21 ust. 1 Traktatu UE.
- Podkreśla konieczność dokładnego przeanalizowania wszystkich przyczyn migracji, w tym zmiany klimatu, tak by określić odpowiednie ramy prawne dla tych, którzy uchodzą ze swego kraju pochodzenia z powodu klęsk żywiołowych lub warunków klimatycznych zagrażających ich przetrwaniu lub integralności cielesnej.
- Uważa, że globalne podejście do kwestii migracji należy wdrażać poprzez wielopoziomowe sprawowanie rządów i zadbać o to, by przepływy migracyjne kontrolowano na jak najwłaściwszym szczeblu, stosownie do okoliczności i zgodnie z zasadą pomocniczości – w celu zagwarantowania optymalnych warunków życia obywatelom zarówno w krajach pochodzenia, jak i w krajach docelowych.
- Zwraca się zwłaszcza o pełne uwzględnienie władz lokalnych i regionalnych w realizacji globalnego podejścia, promując zarówno już istniejące projekty współpracy zdecentralizowanej, jak i wcześniej prowadzony dialog typu ARLEM czy CORLEAP.

**Sprawozdawca** Nichi VENDOLA (IT/PSE), przewodniczący regionu Puglia

**Dokument źródłowy** Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Globalne podejście do kwestii migracji i mobilności”

COM(2011) 743 final

## I. ZALECENIA POLITYCZNE

### KOMITET REGIONÓW

#### Uwagi ogólne

1. Podkreśla znaczenie globalnego podejścia jako punktu odniesienia dla działań UE w zakresie sprawowania rządów na świecie w zakresie migracji i mobilności oraz jako instrumentu, który oferuje całościową wizję polityki migracyjnej, zmierzając do zharmonizowania działań UE w dziedzinie stosunków zewnętrznych i polityki na rzecz rozwoju z polityką imigracyjną.

2. Pozytywnie ocenia inicjatywę Komisji Europejskiej, polegającą na przedstawieniu zaktualizowanej wersji globalnego podejścia, bardziej złożonej i ukierunkowanej na migrantów oraz na poszanowanie praw człowieka w krajach pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia.

3. Podkreśla ponownie prawo człowieka do opuszczenia dowolnego kraju, w tym własnego i do powrotu do niego <sup>(1)</sup>, jako podstawę prawną wszelkich dyskusji na temat migracji oraz potrzebę wspierania migracji z wyboru niezależnie od jej przyczyn i specyficznych wymogów kraju docelowego <sup>(2)</sup>.

4. Podkreśla, że poszanowanie praw człowieka migrantów i solidarność wobec krajów, z których pochodzi większość przybywających migrantów, powinny nadawać ton wszystkim etapom polityki migracyjnej UE, również w kontaktach z państwami trzecimi, przy pełnym poszanowaniu zasad zapisanych w art. 21 ust. 1 Traktatu UE.

5. Uważa, że określając możliwości wjazdu obywateli państw trzecich, a także opracowując politykę przyjmowania i integracji migrantów, należy zagwarantować skuteczną ochronę praw człowieka.

6. Podkreśla, że umowy o readmisji i umowy o ułatwieniach wizowych zawarte zarówno na szczeblu UE, jak i poszczególnych państw członkowskich, a także wszystkie działania na rzecz zapobiegania nielegalnej imigracji powinny być faktycznie zgodne z prawami człowieka, a zwłaszcza z postanowieniami

Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, o co nieustannie zabiega Europejski Trybunał Praw Człowieka.

7. Podkreśla, że wymóg ograniczenia przepływów migracyjnych nie powinien być nigdy istotniejszy od prawa wszystkich osób do ubiegania się o ochronę międzynarodową w UE, która powinna pozostać miejscem schronienia dla osób uchodzących przed prześladowaniami lub wymagających ochrony.

8. Stwierdza, że kryzys gospodarczy dotyczący większości krajów Unii Europejskiej może doprowadzić do tego, że polityka kontroli granic realizowana będzie bez poszanowania praw człowieka w odniesieniu do migrantów.

9. Podkreśla konieczność dokładnego przeanalizowania wszystkich przyczyn migracji, w tym zmiany klimatu <sup>(3)</sup>, tak by określić odpowiednie ramy prawne dla tych, którzy uchodzą ze swego kraju pochodzenia z powodu klęsk żywiołowych lub warunków klimatycznych zagrażających ich przetrwaniu lub integralności cielesnej <sup>(4)</sup>.

10. Wzywa Komisję Europejską do publikacji dokumentu roboczego w sprawie migracji i zmiany klimatu, o czym mowa była w komunikacie w sprawie migracji z 4 maja 2011 r. <sup>(5)</sup>

11. Uważa, że warunkiem skuteczności globalnego podejścia jest zacieśnienie koordynacji działań Unii Europejskiej z działaniami na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym oraz współpraca z krajami trzecimi.

12. Podkreśla swe wcześniejsze stanowisko: „wspólna polityka imigracyjna dotyczy przede wszystkim władz lokalnych i regionalnych. Z jednej strony to zwłaszcza one zmagają się z trudnościami związanymi z nielegalną imigracją, z drugiej zaś to do nich należy zapewnienie imigrantom szeregu świadczeń

<sup>(1)</sup> Art. 13 ust. 2 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 2 ust. 2 protokołu nr 4 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a także art. 12 ust. 2 paktu praw obywatelskich i politycznych.

<sup>(2)</sup> Opinia Parlamentu Europejskiego w sprawie rozwoju i migracji, P6\_TA(2006)0319, przyjęta 6 lipca 2006 r.

<sup>(3)</sup> Opinia KR-u ENVE-V-008 w sprawie roli władz lokalnych i regionalnych w propagowaniu zrównoważonej gospodarki wodnej, 30 czerwca – 1 lipca 2011 r., pkt 14; sprawozdanie ARLEM-u (SUDEV) w sprawie związku pustynnienia ze zmianą klimatu w basenie Morza Śródziemnego, 31 stycznia 2012 r.

<sup>(4)</sup> <http://www.unhcr.org/pages/49e4a5096.html>.

<sup>(5)</sup> Komunikat w sprawie migracji, COM(2011) 248, s. 21.

w ramach procesu integracji. Dlatego należy w szerokim zakresie angażować władze lokalne i regionalne w tworzenie europejskich ram legalnej migracji, w działania na rzecz zwalczania imigracji nielegalnej oraz we współpracę na rzecz rozwoju z krajami pochodzenia”<sup>(6)</sup>.

13. Przyjmuje z zadowoleniem znaczne postępy na drodze do tego, by przekazy pieniężne do krajów pochodzenia migrantów stały się bardziej przejrzyste, bezpieczne i mniej kosztowne oraz popiera inicjatywy promowane przez Komisję Europejską, zmierzające do przeznaczania przekazów pieniężnych migrantów na inwestycje produkcyjne.

14. Zgadza się z tym, iż globalne podejście podkreśla rolę, jaką diaspora może odgrywać zarówno w polityce na rzecz rozwoju, jak i w regulacji przepływów migracyjnych, opowiadając się za stosowaniem środków poprzedzających wyjazd z kraju, a także rozwiązań na rzecz integracji w krajach docelowych.

#### **Rola regionów i władz lokalnych w zastosowaniu globalnego podejścia**

15. Uważa, że globalne podejście do kwestii migracji należy wdrażać poprzez wielopoziomowe sprawowanie rządów i zadbać o to, by przepływy migracyjne kontrolowano na jak najwyższym szczeblu, stosownie do okoliczności i zgodnie z zasadą pomocniczości – w celu zagwarantowania optymalnych warunków życia obywatelom zarówno w krajach pochodzenia, jak i w krajach docelowych.

16. Jest zdania, że władze lokalne i regionalne są kluczowym podmiotem globalnego podejścia, gdyż promują i realizują politykę społeczną oraz politykę zatrudnienia, przyjmowania i integracji migrantów, jak również zarządzania kwestiami związanymi z nielegalną migracją, oraz inicjują ożywiony dialog i różnorodne formy współpracy z krajami pochodzenia i tranzytu ruchów migracyjnych<sup>(7)</sup>.

17. Stwierdza, że władze lokalne i regionalne już teraz propagują inicjatywy mające na celu dialog ze swymi odpowiednikami w państwach trzecich – wiele z nich to kraje pochodzenia lub tranzytu przepływów migracyjnych, w których realizowane są projekty współpracy zdecentralizowanej.

18. Ma nadzieję, że ARLEM (Eurośródziemnomorskie Zgromadzenie Samorządów Lokalnych i Regionalnych) oraz CORLEAP (Konferencja Władz Lokalnych i Regionalnych Partnerstwa Wschodniego) zostaną uznane za najbardziej odpowiednie forum dialogu na temat polityki imigracyjnej i polityki na rzecz rozwoju z władzami regionalnymi basenu Morza Śródziemnego oraz Europy Wschodniej.

19. Uważa, że trzeba dążyć do jak największej spójności między inicjatywami dwustronnymi państw członkowskich

a prowadzonymi już rozmowami na szczeblu regionalnym i dwustronnym, uznawanymi za instrument polityki zagranicznej UE w dziedzinie imigracji, i że taką spójność gwarantuje również pełne uznanie inicjatyw na rzecz dialogu, popularyzowanych przez władze lokalne i regionalne.

20. Zachęca instytucje do uznania władz lokalnych i regionalnych za kluczowe podmioty odpowiedzialne za realizację globalnego podejścia, zgodnie ze swoimi kompetencjami w kontekście krajowym, za pomocą instrumentów, przy pomocy których korzystają ze wsparcia finansowego UE, również bez udziału władz centralnych oraz z poszanowaniem różnic między poszczególnymi państwami członkowskimi.

21. Apeluje do Komisji o propagowanie innowacyjnych projektów mających na celu ułatwienie powiązania popytu i podaży pracy za pośrednictwem władz lokalnych i regionalnych, zważywszy na ich kompetencje w tym zakresie w wielu państwach członkowskich, tak by wypracować skuteczne narzędzie służące rozwiązaniu problemu braku umiejętności w niektórych segmentach rynku pracy.

22. Ma nadzieję, że władze lokalne i regionalne wezmą również udział w aktualizacji portalu UE na temat imigracji, dzięki czemu może on zostać wzbogacony o istotne dla migrantów informacje dotyczące docelowego regionu, miasta i gminy.

#### **Związek między polityką imigracyjną a polityką współpracy na rzecz rozwoju**

23. Uważa, że największe znaczenie ma dbałość o ciągłą spójność między unijną polityką migracyjną i polityką na rzecz rozwoju a zewnętrzną polityką imigracyjną i azylową. Zwłaszcza działania UE i państw członkowskich w państwach trzecich powinny niezmiennie opierać się przede wszystkim na zasadach solidarności i wspólnego rozwoju oraz być podejmowane z myślą o zwalczaniu przyczyn leżących u podstaw migracji i ubóstwa, ze szczególną dbałością o wykorzystanie zasobów wewnętrznych w tych krajach, a także o wsparcie rozwoju instytucjonalnego, poprawę zarządzania i wsparcie zasad państwa prawnego, które mają kluczowe znaczenie dla sprzyjania przemianie społecznej i gospodarczej.

24. Apeluje do Komisji o przeprowadzenie dystrybucji środków przeznaczonych dla krajów rozwijających się zgodnie z zasadami, priorytetami i strategiami współpracy na rzecz rozwoju i z jednoczesnym uwzględnieniem zasady „więcej za więcej”.

25. Uważa, że zasada wzajemności powinna współgrać z zasadami współpracy na rzecz rozwoju, zwłaszcza w partnerstwach na rzecz mobilności i we wspólnym programie w obszarze migracji i mobilności<sup>(8)</sup>.

<sup>(6)</sup> Opinia KR-u CONST-IV-017 w sprawie wspólnej europejskiej polityki imigracyjnej, przyjęta na sesji plenarnej w dniach 26-27 listopada 2008 r., sprawozdawca: Werner JOSTMEIER.

<sup>(7)</sup> Opinia KR-u CONST-IV-017 w sprawie wspólnej europejskiej polityki imigracyjnej, 26-27 listopada 2008 r., pkt 5.

<sup>(8)</sup> Na tym podejściu opiera się całkowicie wniosek dotyczący rozporządzenia COM(2011) 290 zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu.

26. Uważa, że realizując globalne podejście, należy zapewnić odpowiednią ochronę wszystkim grupom znajdującym się w trudnym położeniu – przede wszystkim niepełnoletnim bez opieki – zarówno w celu odpowiedniego ukierunkowania działań w państwach trzecich, jak i zaproponowania stosownych form przyjmowania i integracji społecznej migrantów w państwach członkowskich. Warto także popularyzować sprawdzone rozwiązania stosowane niejednokrotnie przez władze lokalne i regionalne w państwach członkowskich. Wzywa ponadto Komisję do skutecznego wprowadzania środków zawartych w planie działania w zakresie małoletnich bez opieki.

27. Wzywa do opracowania podejścia faktycznie uwzględniającego problematykę płci, tak by dostrzeżona została szczególnie rola kobiet w migracji i integracji społecznej całych rodzin w krajach przyjmujących.

28. Podkreśla to, że polityka imigracyjna UE może okazać się sprzeczna z polityką współpracy na rzecz rozwoju, gdyż jest ukierunkowana na przyciągnięcie talentów z państw trzecich zgodnie z celami rozwoju demograficznego i gospodarczego wytyczonymi w strategii „Europa 2020”.

29. Wątpi, czy zjawisko drenażu mózgów, wynikające z selektywnej polityki migracyjnej, można zwalczać za pomocą instrumentu migracji cyrkulacyjnej, gdyż nie jest w ogóle jasne, czy będzie on skuteczny i jaki wpływ w rzeczywistości przyniesie.

30. Uważa również, że instrument migracji cyrkulacyjnej może być sprzeczny z celem integracji migrantów, w związku z czym konieczne jest opracowanie strategii integracyjnych ukierunkowanych specjalnie na tych właśnie pracowników, tak by mogli oni się skutecznie zintegrować ze społeczeństwem, chociaż okres ich pobytu w UE nie ma być długi<sup>(9)</sup>.

31. Uważa, że uznawanie, w oparciu o zharmonizowane zasady, dyplomów akademickich i kwalifikacji zawodowych ma zasadnicze znaczenie dla zapobieżenia tzw. „marnotrawstwu mózgów”, zagwarantowania rzeczywistej integracji migrantów i ich reintegracji w krajach pochodzenia w kontekście migracji cyrkulacyjnej.

32. Apeluje do Komisji Europejskiej o promowanie środków wspierających państwa członkowskie w uproszczeniu uznawania dyplomów akademickich i kwalifikacji zawodowych oraz o wspieranie systemu polegającego na nieformalnym uznawaniu kompetencji, m.in. w celu ułatwienia przepływu pracowników z państw trzecich na europejskim rynku pracy.

33. Ma nadzieję, że skierowany do państw trzecich apel o współpracę ukierunkowaną na powstrzymanie przepływów migracyjnych nie doprowadzi nigdy do podważenia uniwersalnego prawa człowieka do opuszczenia kraju, w tym kraju własnego, zwłaszcza w sytuacji, gdy wzywa się państwa trzecie do prowadzenia kontroli emigracyjnych na podstawie przepisów krajów docelowych.

34. Uważa, że niezbędne są większe inwestycje w projekty współpracy na rzecz rozwoju w dziedzinie kształcenia i opieki zdrowotnej przy bezpośrednim udziale struktur uniwersyteckich, które to inwestycje sprzyjałyby mobilności naukowców oraz wszystkich pracowników akademickich.

35. Popiera petycję złożoną w Parlamencie Europejskim w sprawie przyjęcia eurośródmorskiego programu Erasmus i Leonardo da Vinci, jako konkretnego instrumentu umożliwiającego dwustronną mobilność studentów z obu wybrzeży Morza Śródziemnego.

36. Ma nadzieję, że mobilność młodych ludzi, a zwłaszcza studentów, będzie nabierać coraz realniejszego kształtu, m.in. poprzez uproszczenie procesu wydawania wiz, usprawnienie procedur biurokratycznych i przyznanie wystarczających środków finansowych.

37. Uważa, że program „Erasmus dla wszystkich” powinien być promowany i wspierany wraz z już istniejącymi sprawdzonymi rozwiązaniami w zakresie wymiany młodzieży, takimi jak program Eurodissey propagowany przez Zgromadzenie Regionów Europy (AER).

38. Uważa, że konieczne jest pogłębienie analizy na temat presji migracyjnej wynikającej z braku równowagi gospodarczej, tak by wypracować skuteczne instrumenty reagowania, m.in. programy gwarantujące mobilność również nisko wykwalifikowanych pracowników (nadal poszukiwanych w niektórych państwach członkowskich), których niedoboru nie rozwiązuje sam mechanizm migracji cyrkulacyjnej.

39. Uważa, że także diaspora powinna uczestniczyć w przygotowaniach migrantów do wyjazdu z kraju. Można w tym celu wykorzystać istniejące już strony internetowe prowadzone bezpośrednio przez stowarzyszenia imigrantów, na których da się znaleźć dokładne informacje w języku zrozumiałym dla potencjalnie zainteresowanych.

40. Docenia wykorzystanie środków poprzedzających wyjazd z kraju. Należy na nie przeznaczyć większe inwestycje, angażując organizacje pozarządowe już działające w krajach pochodzenia migrantów oraz władze lokalne i regionalne, które uczestniczą w procesie przyjmowania i integracji migrantów oraz ich rodzin.

### Zwalczanie nielegalnej imigracji

41. Docenia duże wysiłki UE na rzecz przeciwdziałania nielegalnej imigracji, a zwłaszcza przemycowi i handlowi ludźmi, a także środki skierowane przeciw pracodawcom, którzy zatrudniają osoby zamieszkujące nielegalnie w UE.

42. Podkreśla znaczenie podejścia do zwalczania nielegalnej imigracji, w ramach którego uważa się, że migranci mogą stać się ofiarami nielegalnego handlu ludźmi i z tego względu wymagają opieki i ochrony.

<sup>(9)</sup> Projekt opinii KR-u w sprawie nowego europejskiego programu integracji, pkt 60, projekt opinii CIVEX w sprawie prawa do łączenia rodzin, sprawozdawca: Sergio SOAVE, pkt 11.

43. Zachęca Komisję Europejską do dalszego podejmowania się analizy zjawiska pracy nierejestrowanej i zwalczania go, gdyż stanowi ono poważny problem dla gospodarki całej UE, a także zachętę do przyjazdu dla nielegalnych imigrantów, którzy mogą paść ofiarą wyzysku zarówno w sektorze zatrudnienia, jak i w gałęzi operacyjnej sieci przestępczych.

44. Podkreśla, że ogromne środki finansowe zainwestowano również w działania na rzecz zwalczania nielegalnej imigracji, wśród których wyróżniają się operacje kontroli granic organizowane przez agencję FRONTEX.

45. Podkreśla potrzebę poszanowania praw człowieka, a zwłaszcza zasady non-refoulement na każdym etapie kontroli granic oraz związku z nią wymogu poddania ścisłej kontroli działalności agencji FRONTEX przez instytucje UE, w tym szczególnie przez Parlament Europejski.

46. Ma nadzieję, że analogiczna kontrola dotyczyć będzie również współpracy międzynarodowej prowadzonej bezpośrednio przez agencję FRONTEX, która ma prawo zawierać z państwami trzecimi umowy międzynarodowe o charakterze technicznym. Treść tych umów powinna być bardziej przejrzysta, zaś zakres ich zastosowania winien zostać określony z większą dokładnością.

47. Uważa, że konieczne jest przeprowadzenie dokładnej oceny kosztów i korzyści wszystkich istniejących instrumentów, tak by porównać ich skuteczność, w tym kosztów procedur repatriacji (zatrzymania i przymusowego wydalenia) oraz faktycznej wielkości środków przeznaczanych przez państwa na dobrowolną repatriację w porównaniu z repatriacją przymusową.

48. Jest zdania, że nie należy dopuszczać do delegalizacji pobytu obcokrajowców zamieszkujących legalnie w UE z powodu niewystarczającej elastyczności przepisów krajowych i tym samym do tego, by zasilili oni szeregi osób nadmiernie przedłużających pobyt.

49. Ma nadzieję, że instytucje europejskie i państwa członkowskie wnikliwie rozważą możliwość wjazdu do UE w poszukiwaniu pracy, co zostało wyraźnie wspomniane w art. 79 ust. 5 TFUE.

50. Uważa, że dostępność legalnych kanałów napływu należy uznać za jeden z głównych instrumentów zwalczania nielegalnej imigracji oraz nadmiernego wydłużania pobytu, a także za sposób zagwarantowania pewnego stopnia solidarności w kontaktach z krajami pochodzenia przepływów migracyjnych.

51. Wzywa instytucje do włączenia strategii readmisji do globalnego podejścia, tak by opierała się ona na zasadach współpracy na rzecz rozwoju, a nie była od niej oderwana i z nią niespójna.

52. Uważa, że umowy o readmisji należy poddawać okresowej ocenie, zwłaszcza w odniesieniu do obowiązku readmisji przez kraj tranzytu nie tylko swych własnych obywateli, lecz również obcokrajowców przejeżdżających przez niego w drodze do UE, którzy mogą zostać zesłani na ziemię niczyją. Pogorszyłoby to sytuację w krajach tranzytu i poważnie naraziło te osoby na pogwałcenie praw człowieka.

### **Zewnętrzny wymiar azylu**

53. Uważa, że wzmocnienia systemów azylowych państw trzecich nie należy postrzegać jako sposobu uchylania się od uznania prawa do ochrony międzynarodowej w UE.

54. Docenia fakt, że w regionalnych programach ochrony UE działała wspólnie z Biurem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, chociaż oferuje ona ochronę szerszą od ochrony uchodźców uznanej w konwencji genewskiej, gdyż obejmuje również ochronę uzupełniającą oraz ochronę przed traktowaniem niezgodnym z Europejską konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

55. Ma nadzieję, że działania UE nie będą nigdy ukierunkowane na uniemożliwienie ubiegającym się o azyl pozostawienia kraju, w którym się znajdują, w celu zwrócenia się o ochronę w państwie członkowskim UE.

56. Uważa, że – zwłaszcza po wyraźnym upomnieniu ze strony Trybunału Sprawiedliwości – niezbędny jest przegląd tzw. rozporządzenia „Dublin II”, tak by skutecznie zagwarantować solidarność państw członkowskich przy pełnym poszanowaniu praw człowieka, w tym prawa do łączenia rodzin.

57. Apeluje do Komisji o uwzględnienie w partnerstwach na rzecz mobilności odpowiednich klauzul ochronnych dla ubiegających się o azyl i dla uchodźców.

58. Zachęca instytucje, a także państwa członkowskie, do zwiększenia skuteczności systemu poszukiwawczo-ratowniczego na morzu, zwłaszcza dzięki większej koordynacji i opracowaniu wspólnych kryteriów ustalania odpowiedniejszego i zabezpieczonego miejsca, w którym migranci sprowadzeni są na ląd.

### **Uwagi końcowe**

59. Zwraca się do Komisji, Rady i Parlamentu Europejskiego o pozostawienie kwestii czterech filarów globalnego podejścia otwartą, tak by w jego realizacji w pełni uczestniczyły wszystkie potencjalnie zainteresowane podmioty.

60. Zwraca się zwłaszcza o pełne uwzględnienie władz lokalnych i regionalnych w realizacji globalnego podejścia, promując zarówno już istniejące projekty współpracy zdecentralizowanej, jak i wcześniej prowadzony dialog typu ARLEM czy CORLEAP.

61. Apeluje do Komisji Europejskiej o dalszą analizę przyczyn i cech zjawiska migracji na szczeblu światowym, potrzebną do wskazania skutecznych strategii zajęcia się tym zjawiskiem, opartych na solidarności z państwami trzecimi.
62. Ubolewa nad polityką traktowania migrantów jako przestępców i popiera środki zwalczania sieci przestępczych, których ofiarą padają migranci.
63. Wnioskuje o to, by polityka zwalczania nielegalnej imigracji nie skupiała się wyłącznie na kontroli granic i przechwytywaniu migrantów w chwili wyjazdu, lecz również na faktycznym umożliwianiu legalnego wjazdu cudzoziemcom, w tym pracownikom bez wysokich kwalifikacji, z uwzględnieniem konkretnej sytuacji panującej w poszczególnych państwach członkowskich.

Bruksela, 18 lipca 2012 r.

*Przewodnicząca*  
*Komitetu Regionów*  
Mercedes BRESSO

---